

ജമാഅത്തും ബുഗാത്തും

ശയ്ഖ് അബൂ ഖതാബ അൽ ഫിലസ്തീനി

ജമാഅത്തും ബുഗാത്തും

ശയ്ഖ് അബൂ ഖതാദ അൽ ഫിലസ്തീനി

തർജ്ജുമ

അബൂ ദാഖിൽ

നിറയാർദ്രനും ദയാലുവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ഉലകങ്ങൾക്കുടയോനായ അല്ലാഹുവിനാണ്
സ്തുതികളഖിലവും.

നിറയാർദ്രൻ ദയാലു.

മൂല്യവിധിനാളിന്നധിപതി.

ഞങ്ങൾ നിനക്കു മാത്രം വഴിപ്പെടുന്നു, ഞങ്ങൾ നിന്നോട്
മാത്രം തുണയിരക്കുന്നു.

നേർപാതയിലേക്ക് നീ ഞങ്ങളെ നയിക്കേണമേ
നീ പ്രസാദിച്ചവരുടെ പാത, നീ ദ്വേഷിച്ചവരുടെയല്ല,
ഭംശ മാർഗികളുടേതുമല്ല

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിലും വർത്തമാനത്തിലും ഒട്ടേറെ ചർച്ചകൾക്കും സംവാദങ്ങൾക്കും വിധേയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദവയങ്ങളാണ് ജമാഅതും ബുഗാതും.

ആളുകൾ ഈ ഇരുപദങ്ങളെയും സ്വീകരിച്ച സമീപനങ്ങളിലും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളുണ്ട്. ചിലർ അവയെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി കൂടുസ്സാക്കി. ചിലർ വലിച്ചു നീട്ടി വിശാലമാക്കി. പ്രമാണങ്ങളോടും നേരിനോടും ചേർന്ന് നിൽക്കാൻ ഔത്സുക്യം പുലർത്തിയവരുണ്ട്. സൂക്ഷ്മതയോടെ സമീപിച്ചവരുമുണ്ട്.

ഈ രണ്ടു പദങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന മറ്റൊരു സാങ്കേതികതയാണ് ഖവാരിജ് എന്നത്. ഈ പദങ്ങളോടുള്ള തെറ്റായ ബോധ്യവും സമീപനവും നിമിത്തം സ്വഭാവമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുവത്. ഖവാരിജ് എങ്ങനെയാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നുകൂടി വരും താളുകളിൽ സൂചനയുണ്ട്. എന്നാൽ തീവ്ര നിലപാടോട് കൂടി, തങ്ങളുടെ നിലപാടിനോട് വിധോജിക്കുന്നവരെ കാഫിറാക്കാനും, പിഴച്ചവരെന്ന് മുദ്രകുത്താനും ശ്രമിക്കുന്നവർക്കുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ഉപദേശം മാത്രമാണിത്. സൂക്ഷ്മവും കൃത്യവുമായ പ്രാമാണിക സൂചനകൾ..! നമ്മുടെ നിർവചനങ്ങളുടെ ചില സൂക്ഷ്മതക്കുറവുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സങ്കീർണതകളും, അതിനെത്തുടർന്ന് സംഭവിക്കുന്ന ഗുരുതര പ്രശ്നങ്ങളും വ്യക്തമാക്കാനും, അതുസംബന്ധിയായ എല്ലാ ധാരണാപിശകുകൾ തിരുത്തുവാനും ഈ രിസാല ഉപകാരപ്പെടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ.... ഫിർഖത്തുനാജിയയുടെ സവിശേഷതകൾ വിവരിച്ച് കൊണ്ട് ശയ്ഖ് അബൂ ഖതാദ എഴുതിയത് മലയാളി വിശ്വാസികൾക്കായി..

- അബൂ ഗസ്വ

അൽ ജമാഅ

'അൽ ജമാഅ'യാണെന്നതാണ് ഈ സംഘത്തിന്റെ നാലാമത്തെ സവിശേഷത.

ഇതിലൂടെയാണ് ഈ സംഘത്തിന്റെ പേരിലെ അവസാനത്തെ ഭാഗമായ അൽ ജമാഅ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ഇതിന് പ്രധാനമായും 3 നിർവചനങ്ങളുണ്ട്.

ഒന്നാമത്തെ നിർവ്വചനത്തിൽ 'ജമാഅത്ത്' എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാം എന്നു തന്നെയാണ്. ഇതിനുള്ള തെളിവ് പ്രവാചകന്റെ ഹദീമാണ്. "മൂന്ന് സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ രക്തം അനുവദിക്കുന്നില്ല. വ്യഭിചാരം, ഒരു മുസ്‌ലിം മറ്റൊരു മുസ്‌ലിമിനെ വധിക്കുന്നത്, ജമാഅത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചു പുറത്തു പോകൽ എന്നിവയാണവ". ഈ ഹദീഥിൽ പരാമർശിക്കുന്ന 'ജമാഅത്ത്' മുസ്‌ലിങ്ങളുടെ സംഘമാണെന്നും അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഇസ്‌ലാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ച മതപരിത്യാഗി (مرتد / മുർതദ്ദ്) യായി തീരുമെന്നും പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ നിർവ്വചനം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് 'ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രമാണ്'. തെളിവ്, "അനുസരണ പ്രതിജ്ഞയില്ലാതെ മരണപ്പെടുന്നവൻ ജാഹിലിയ്യതിന്റെ മരണമാണ് വരിക്കുന്നത്".

ഇവിടെ പറയുന്ന 'അനുസരണ പ്രതിജ്ഞ' (ബയ്അത്ത്) ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇത് ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച ഇസ്‌ലാം എന്ന നിർവ്വചനത്തിൽ പെടുന്നതല്ല. ഈ ഹദീഥിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ജാഹിലിയ്യത്, 'അൽ ജമാഅ'യുടെ പ്രഥമ നിർവ്വചനമായ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതുമല്ല.

അതായത് ആരെങ്കിലും ആദ്യ നിർവ്വചനത്തിൽ പെട്ട ജമാഅതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ മതപരിത്യാഗിയാകുകയും (مرتد / മുർതദ്ദ്) അവനെ മുസ്‌ലിമായി പരിഗണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ നിർവ്വചനത്തിൽ പെട്ട ജമാഅതിനെയാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൻ അപ്പോഴും മുസ്‌ലിം തന്നെയായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിലൂടെ അവൻ വിമതവിഭാഗത്തിൽ (بغى / Rebel) പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

ആരാണ് ബുഗാതുക്കൾ അഥവാ വിമതർ?

അഹ്ലുസുന്നയുടെ വിശ്വാസ പ്രകാരം താഴെപ്പറയുന്ന നിബന്ധനകളുമായി യോജിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ഒരു മുസ്‌ലിമൊ, സംഘമോ വിമതരാണ് മുദ്രകുത്തപ്പെടാൻ പാടില്ല.

1. അവർ ഇമാമിന് (ഭരണാധികാരി) ബയ്അത് (അനുസരണ പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നൽകിയിരുന്ന ബയ്അത് പിൻവലിക്കുകയോ ചെയ്യണം.
2. അവർക്ക് ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം. സായുധ ശക്തിയാണ് ഉദ്ദേശ്യം.
3. അവർക്ക് ഒരു തഅ്വീൽ (جواز) ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതായത് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെ ന്യായീകരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം.

ഉദാഹരണത്തിന്, ഭരണാധിപനായ അമീർ ജനങ്ങൾക്ക് ഇടയിൽ സമ്പത്ത് തുല്യമായി വീതിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഒരു സംഘം വിശ്വസിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ തിരിയുന്നു.

ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തെ എതിർക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തെ മേൽപ്പറഞ്ഞ 3 വ്യവസ്ഥകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നത് വരെ വിമത (ബഗാത്) രായി മുദ്രകുത്താൻ പാടില്ല.

എങ്കിലും ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും നിബന്ധനകൾ യോജിച്ച സംഘങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് പകരം അവരെ നാട് കടത്തണമെന്നതാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായം.

ഈ വിമതരെ മുസ്ലിംകളായി തന്നെയാണ് പരിഗണിക്കുന്നതെങ്കിലും അവരുടെ ആ പ്രവൃത്തിയെ അനുസരണക്കേടായി കണക്കാക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും എല്ലാ അനുസരണക്കേടും ഒരുവനെ ഫാസിഖ് (فاسق / അതിക്രമി) ആക്കുന്നില്ല. ഫാസിഖ് എന്നത് വൻപാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഉള്ള മുദ്രയാണ്. ഇതിനെ പറ്റി നാം പിന്നീട് പറയുന്നുണ്ട്. അത് പോലെ തന്നെ ഏതൊരു വിമതനെയും ഒരു ഫാസിഖ് ആയും കണക്കാക്കില്ല. കാരണം ഫാസിഖ് എന്ന മുദ്രണത്തെ റദ്ദാക്കുന്ന നിരവധി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ തുലാസിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഇമാം ഇബ്നു തയ്മിയ്യ ഈ അഭിപ്രായത്തെ പിന്തുണക്കുന്നു.

വിമതരുടെ കാര്യത്തിലുള്ള ഇസ്‌ലാമിക വിധി എന്താണ്?

1. അവർ മുസ്‌ലിംകളായിരിക്കെ തന്നെ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും അവരെ വധിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ യുദ്ധമുഖത്ത് നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നവരെ പിന്തുടരാൻ പാടില്ല.

2. മുറിവേറ്റവരെ വധിക്കരുത്.

3. യുദ്ധത്തിൽ അവരുടെ കൈവശമുള്ളവയൊഴികെ മറ്റു യുദ്ധമുതലുകൾ ഒന്നും അനുവദനീയമല്ല. അതിനാൽ അവരുടെ സ്ത്രീകളെയോ അവരുടെ സമ്പത്തോ പിടിച്ചെടുക്കാവതല്ല.

നാലാം ഖലീഫ അലി സിറിയയിലെ മുആവിയയുടെ സൈന്യവുമായി ജമൽ യുദ്ധത്തിലേറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ അവരെ വിമതരായി കണ്ടു കൊണ്ടാണ് യുദ്ധം ചെയ്തത്. ആ യുദ്ധത്തിൽ മരണപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കു വേണ്ടിയും അദ്ദേഹം ജനാസ നിസ്കരിക്കുകയും യുദ്ധമുഖത്ത് നിന്ന് ഭയന്നോടിയവരെ പിന്തുടരരുതെന്ന് തന്റെ സൈനികർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതയെ പിന്തുണക്കുന്നതാണ്.

വിമതരെ 'ഖവാരിജുക'ളെന്ന് മുദ്രകുത്തുന്ന സമീപനം ചിലർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് തെറ്റാണ്. കാരണം ഖവാരിജുകൾ വിധിക്കപ്പെടുന്നത് അവരുടെ അഖീദ കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടല്ല.

അൽ ജമാഅയ്യുടെ മൂന്നാമത്തെ നിർവ്വചനം 'സത്യത്തോട് യോജിക്കുന്നവരെ'ന്നതാണ്. അത് ഒരേയൊരാൾ മാത്രമാണെങ്കിൽ പോലും അത് ജമാഅതാണ്. ഇതിനുള്ള തെളിവ് സ്വഹാബിയായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. ജമാഅതിനെ കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ജമാഅതെന്നാൽ സത്യത്തോട് യോജിച്ചതാണ്; അത് നീ ഒറ്റക്കാണെങ്കിലും."

അൽ ജമാഅയ്യുടെ ഈ മൂന്ന് നിർവ്വചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ നിർവ്വചനമായ ഇസ്ലാമിൽ വിധേയപ്പെടുന്ന വ്യതിയാന കക്ഷികളെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിലും വ്യതിയാന കക്ഷികളെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ നിർവ്വചനമായ സത്യത്തോട് യോജിച്ച ജമാഅതിൽ വ്യതിചലിച്ച കക്ഷികളെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല.

അതിനാൽ അഹ്ലുസുന്ന സ്വീകരിക്കുന്നത് മൂന്നാമത്തെ നിർവ്വചനമാണ്. എന്നാലത് ഏറ്റവും ഇടുങ്ങിയതായിരിക്കും. ഈ നിർവ്വചനം സ്വീകരിക്കാനുള്ള കാരണം, നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗം 'ഞാനും തന്റെ സഹാബത്തും നിലകൊണ്ട പാതയിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കൂ' മെന്ന

പ്രവാചക വചനവും 'അൽ ജമാഅ' യെന്നാൽ സത്യത്തോട് യോജിക്കുന്നവരാ'ണെന്ന; അബുദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദിന്റെ പ്രസ്താവനയുമാണ്.

ഇത് പ്രകാരം വിമതരിൽ (تبخ / ബുഗാത്) ഒന്നാമത്തെ നിർവചനമായ ഇസ്ലാമിൽ പെട്ട ഒരു മുസ്ലിം വിമതൻ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്.

അതേ പോലെ മൂന്നാമത്തെ നിർവചനമായ സത്യത്തോട് യോജിച്ച ജമാഅതിലായിരിക്കുക എന്നതിനോടും അവനു യോജിക്കാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ ഒരു വിമതനായതിനാൽ അവനൊരിക്കലും രണ്ടാമത്തെ നിർവചനവുമായ ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന് കീഴിലായിരിക്കുകയെന്നതിനോട് യോജിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അവൻ അപ്പോഴും വിമോചിത വിഭാഗത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇത് അഹ്ലുസുന്നക്ക് സമാനമാണ്.

ഒരു ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും
മൂന്നാമത്തെ നിർവ്വചനത്തിൽ ഒരു ജമാഅത്ത്
ഉൾപ്പെടുന്നതിന്റെ പ്രാമാണികതയെന്താണ് ?

ഇമാം ബുഖാരിയും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദുമൊക്കെ
അവരുടെ കാലത്ത് ശരീഅത് സംസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും
തങ്ങൾ ജമാഅതിൽ തന്നെയാണെന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞവരാണ്.

ഉദാഹരണമായി ഖലീഫ മഅ്മൂന്റെ കാലമെടുക്കുക, അദ്ദേഹം
ഖുർആൻ ഒരു സൃഷ്ടിയാണെന്ന വാദത്തിന് രാഷ്ട്രീയ
പ്രചാരണം നൽകി ബിദ്അതിലേർപ്പെട്ട വ്യക്തിയാണ്.
അക്കാലഘട്ടത്തിലും മൂന്നാമത്തെ നിർവ്വചന പ്രകാരമുള്ള
ഒരു ജമാഅത്ത് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ മുന്നോട്ടു
വന്നുകൊണ്ട് അത്തരം തെറ്റിദ്ധാരണകളെയൊക്കെ
തിരുത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ ജമാഅതിന് ഒരു അമീർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്,
എന്നാൽ അതിനർത്ഥം ഈ അമീർ ഇസ്‌ലാമിക
രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അമീറുമായി ഏറ്റുമുട്ടണമെന്നില്ല. ദീനിന്റെ
എന്തെങ്കിലുംമുപേക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക
രാഷ്ട്രത്തിന് വല്ല പോരായ്മകളുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ ജമാഅത്ത്
ഉയർന്ന് വരികയും ഭരണകൂടത്തെ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും
വേണം.

ചരിത്രത്തിൽ അനേകയവസരങ്ങളിൽ ഇത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖിന്റെ വിലാപത്തിൽ ഖാലിദ് ഇബ്നു വലീദായിരുന്നു സൈനിക ജനറൽ. ഒരു യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നത സൈന്യം യുദ്ധമുന്നണിയിലേക്ക് എത്തിപ്പെടാൻ താമസം നേരിടുകയും സത്യനിഷേധികൾക്ക് മുന്നിൽ അവശേഷിക്കുന്ന മുസ്ലിം സൈന്യം കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന അപകടകരമായ അവസ്ഥ സംജാതമായപ്പോൾ സ്വഹാബിയായ ഇക്രിമ ബിൻ അബൂജഹൽ നാന്നൂറോളം വരുന്ന മുസ്ലിം സൈനികരെ അണിനിരത്തി ഒരു മരണ പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പിച്ചു. മരണം കൊതിച്ചു കൊണ്ട് ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ മുന്നണിയിലേക്ക് ഇറച്ചു കയറുമെന്നും അങ്ങനെ അവരുടെ മുന്നേറ്റത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തുമെന്നുമായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞ.

അതിനാൽ സത്യത്തിൽ നിലയുറപ്പിച്ച ഒരു സംഘം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പോരായ്മകളെ അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇറാഖിലെ അബ്ബാസിയ ഭരണകാലത്ത് ബാഗ്ദാദിലെ ഭരണകൂടം ദുർബലപ്പെട്ടതായി ഇമാം ത്വബരി വിവരിക്കുന്നു. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉയർന്ന തോതിലുയർന്നു, ഇത് തടയാൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകമായി ഒന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ചില കുറ്റവാളികൾ അധികാരികളുമായി വേദി പങ്കിട്ടതിന്റെ ഫലമായി അഴിമതിയും ജീർണ്ണതയും ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു.

അക്കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രമുഖ പണ്ഡിതനായ ശയ്ഖ് അഹ്മദ് ബിൻ മാലിക് അൽ ഖുസാഇയ് തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെയും ബന്ധുക്കളെയും അയൽവാസികളെയും അണിനിരത്തിക്കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ തടയുകയും ചെയ്യുമെന്ന പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിനു വ്യക്തമായ ന്യൂനതയുണ്ടായിരുന്നു.

അതിനാൽ ഈ ജമാഅത്ത് നഗരങ്ങളിൽ റോന്തു ചുറ്റുകയും തെരുവുകൾ ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ക്രമേണ കുറ്റവാളികൾ അവിടെ നിന്ന് മറഞ്ഞു.

കാലഘട്ടത്തിലെ ഖലീഫ ഈ പണ്ഡിതനെ ഭയക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രത പുലർത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സുന്നത് പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ച ഈ പണ്ഡിതൻ ജയിലിലടക്കപ്പെട്ടു. ഇമാം അഹ്മദ് ബിൻ ഹമ്പൽ ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിച്ചതായി കാണാം. ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പണ്ഡിതനും ഈ ജമാഅതിന്റെ രൂപീകരണത്തെയോ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെയോ വിമർശിച്ചതായി കാണാനാവില്ല.

പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് ഹുദയ്ഫ് തുൽ യമാനി നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥ് മറ്റൊരു തെളിവാണ്. ഹുദയ്ഫ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരോട് ആളുകൾ നന്മയെക്കുറിച്ചാണ് ചോദിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഞാൻ നാശത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചോദിച്ചിരുന്നത്. അത് എന്നെ ബാധിച്ചു കളയുമോ എന്ന ഭയമായിരുന്നു കാരണം. ഞാൻ ചോദിച്ചു, 'അല്ലാഹുവിന്റെ

ദൂതരേ, ഞങ്ങൾ അജ്ഞതയിലാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്.
നാശത്തിലും. തുടർന്നാണ് അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് ഈ നന്മ
നൽകിയത്. ഈ നന്മക്കു ശേഷം വല്ല നാശവും വരാനുണ്ടോ?'
അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, 'അതേ'. ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ആ
നാശത്തെ തുടർന്ന് വല്ല നന്മയും?' നബി പറഞ്ഞു, 'അതേ.
എന്നാൽ അവ കലുഷിതമായിരിക്കും. ഞാൻ ചോദിച്ചു,
'അക്കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കേണ്ടിവന്നാൽ എന്ത്
ചെയ്യണമെന്നാണ് അങ്ങ് ഞങ്ങളോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്?'
നബി പറഞ്ഞു, 'മുസ്ലിംകളുടെ ജമാഅതിനെ മുറുകെ
പിടിക്കുക, അവരുടെ ഇമാമിനെയും'. ഞാൻ ചോദിച്ചു,
'അവർക്ക് ഇമാം ഇല്ലെങ്കിലോ?' നബി പറഞ്ഞു, 'എങ്കിൽ എല്ലാ
വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നുനിൽക്കുക. (ബുഖാരി,
കിതാബുൽ മനാവിബ്).

'എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കണ'മെന്ന
ഉപദേശത്തിന്, നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലുമൊരു നവവാദ (بدعة)
കക്ഷിയിൽ ചേരണമെന്നർത്ഥമില്ല. മറിച്ച് നിങ്ങൾ
സത്യത്തിൽ തന്നെ നിലകൊള്ളണമെന്നാണർത്ഥം. അതായത്
അൽ ജമാഅയുടെ മൂന്നാമത്തെ നിർവചനത്തിൽ
ഉൾപ്പെടണമെന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

അകന്നു നിൽക്കണം എന്ന് പ്രവാചകൻ മുന്നറിയിപ്പേകുന്ന
ഈ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രീയ അർത്ഥമല്ലാത്ത മറ്റൊരു
അർത്ഥവും യോജിക്കില്ല. കാരണം ഈ വിഭാഗങ്ങൾ ബിദ്ഈ
സാന്നിധ്യം ഉള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു മുസ്ലിം
വിഭാഗമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കതവഗണിച്ചു കൊണ്ട് അവരെ
പിന്തുടരാൻ അനുവാദമില്ല. അതിനാൽ ഇതിനെ ഒരു

രാഷ്ട്രീയ സംഘമായി മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ. കാരണം ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഇമാമിനെ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അയാൾ ബിദ്അതിന്റെ കക്ഷികളിൽ ഒരവനാണ് എങ്കിൽ പോലും.

ഈ ഹദീമിൽ പരാമർശിക്കുന്ന 'കലുഷമായ / കളങ്കിതമായ നന്മ' ആദർശ (آئدة / അഖീദ) വുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയമാണ്. അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രവാചകൻ തന്റെ ചര്യ (സുന്നത്ത്) പിന്തുടരാൻ പറയുമായിരുന്നു. ഈ ഹദീമ് രാഷ്ട്രീയ അർത്ഥത്തിലുള്ളതാണെന്നതിന്റെ മറ്റൊരു സൂചനയാണ് 'അവർക്ക് ഇമാം ഇല്ലെങ്കിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്' എന്ന ഹുദൈഫയുടെ ചോദ്യം. ഒരു ഖലീഫ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇതർത്ഥമാക്കുന്നില്ല.

മുസ്ലിങ്ങൾ 73 വിഭാഗങ്ങളായി പിളരുന്നതിനെ കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്ന ഹദീമിലെ 'പിളർപ്പ്' അവരുടെ അഖീദ പ്രകാരമുള്ളതാണ്. പ്രവാചകൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയത് ശരീഅതിലേക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്യാത്ത സംഘങ്ങളെ വിട്ടു നിൽക്കാനാണ്. എന്നാൽ ഇതിനു വിപരീതമായി ചില ആളുകൾ, നിങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കണമെന്ന ആശയം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഈ ഹദീമിനെ തെറ്റായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ചത് പ്രകാരം ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ സത്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു സംഘം ഉണ്ടാകുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ചില സമയങ്ങളിൽ

അനിവാര്യം കൂടിയാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.
എങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ സത്യത്തിൽ
നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു വിഭാഗം ഉണ്ടാകുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെന്ന്
ഈ വ്യതിയാന കക്ഷികൾക്ക് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും?

സംഘങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന നാമങ്ങളെ പറ്റിയാണ് മറ്റൊരു
തെറ്റിദ്ധാരണ. അതായത് സംഘത്തിന് ഒരു പേര് നൽകുന്നത്
അനുവദനീയമാണോ, അതോ അവരെ 'മുസ്ലിംകൾ' എന്ന്
വിളിക്കുന്നതിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തുകയാണോ വേണ്ടത്
എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ. എന്നാൽ നമ്മൾ ചരിത്രം
പരിശോധിച്ചാൽ, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ
പേരുകൾ സ്വീകരിച്ച നിരവധി ഗ്രൂപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു എന്ന്
കാണാം.

ഉദാഹരണത്തിന് 'സ്വഹാബ' എന്ന പേര് തന്നെ എടുക്കുക.
പ്രവാചകനെ നേരിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ മുസ്ലിംകളെയും
പ്രവാചകനെ കാണാത്ത മറ്റുള്ളവരെയും തമ്മിൽ
വേർതിരിക്കാനാണ് ഈ പേര് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടത്.
സ്വഹാബതിനുള്ളിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്
മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ ചെയ്തവരെ
മുഹാജിറുകളെന്നും അവർക്ക് മദീനയിൽ ആതിഥേയത്വം
നൽകിയവരെ അൻസ്വാറുകളെന്നും പേരിട്ടത്. അക്കാലത്തെ
മറ്റ് മുസ്ലിംകളിൽ നിന്ന് ഈ ഗ്രൂപ്പുകളെ വേർതിരിക്കുന്ന
പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ് ഇരു ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും
അവരവരുടെ പേരുകൾ ലഭിച്ചത്. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം ഹജ്ജ്
ചെയ്യുന്ന മുസ്ലിംകൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന പേരുകളാണ്.
അവരെ ഹജ്ജാജ് അഥവാ ഹാജിമാരെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

വേറെയും നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

അതിനാൽ അഹ്ലുസുന്നഃയുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം ഒരു സംഘത്തിന് അവർ നിർവഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സുന്നത്തായ പ്രവർത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പേര് സ്വീകരിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണ്. എന്നാൽ ഒരു സംഘം ആളുകൾ ഒത്തുചേർന്ന് ശരീഅത്തിനെതിരായതോ അല്ലെങ്കിൽ ദീനിന്റെ ഭാഗമല്ലാത്തതോ ആയ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തികൾക്ക് സ്വയം പേരിടുകയാണെങ്കിൽ അതു വെറുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ പ്രശ്നം, ഒരു സംഘമാളുകൾ ഒരുമിക്കുന്നതല്ല, അവർ സ്വീകരിക്കുന്ന പേരായിരിക്കും.

നാം നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രം ഉണ്ടായിരിക്കെ തന്നെ, ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി നന്മ കല്പിക്കുകയും തിന്മ തടയുകയും ചെയ്യുന്ന ഇത്തരം ചെറിയ സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അഭികാമ്യമാണ്.

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തെ നിങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അക്കാലഘട്ടത്തിലെ ഭരണാധികാരികളല്ല, ഇത്തരം ഗ്രൂപ്പുകളാണ് മുസ്ലിംകൾക്ക് കൂടുതൽ നന്മകൾ കൊണ്ടുവന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. നിർഭാഗ്യവശാൽ, പല ഭരണാധികാരികളും ഭൗതികവാദികളോ മർദ്ദകരോ ആയിരുന്നു.

മംഗോളിയരുടെ (താർത്താരി) കടന്നാക്രമണങ്ങൾ ഉദാഹരണമയെടുക്കാം. അന്ന് രാഷ്ട്രവും അതിലെ സൈനികരും ഒരൊറ്റ ഘടനയിലായിരുന്നില്ല. അന്ന് മംഗോൾ സൈന്യത്തിനെതിരെ പോരാടിയത് മുസ്‌ലിം നാടുകളിലെ പ്രാദേശിക സായുധ വിഭാഗങ്ങളോ (militia) യിരുന്നു. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം കുരിശു യുദ്ധങ്ങളാണ്, സ്വലാഹുദ്ധീൻ അയ്യൂബിയാൽ നയിക്കപ്പെട്ട ചെറു സംഘങ്ങളെയും, ഇസ്‌ലാമിക പണ്ഡിതന്മാർക്ക് കീഴിൽ അണിനിരന്ന അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സംഘങ്ങളെയും അവിടെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. ഇത്തരം സംഘങ്ങളിലൂടെയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ കുരിശു യുദ്ധങ്ങൾ ജയിച്ചത്.

ഖവാരിജ്

മുസ്ലിം ഉമ്മതിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ വ്യതിയാന (ബിദ്ഇ) കക്ഷിയായിരുന്നു ഖവാരിജ് (خوارج). അനുസരണക്കേടിന്റെ പ്രവൃത്തി (വൻ പാപങ്ങൾ) ചെയ്യുന്ന ഒരു മുസ്ലിം ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് തന്നെ പുറത്ത് പോകുമോ ഇല്ലയോ എന്ന വിഷയത്തിൽ സ്വഹാബത്തിന്റെ അഭിപ്രായായെക്കൂത്തോടും അഹ്ലുസുന്നയുടെ വീക്ഷണത്തോടും ഇവർ ഭിന്നത പുലർത്തുന്നു. വൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോകുമെന്നതാണ് ഖവാരിജുകളുടെ വീക്ഷണം.

മൂന്നാം ഖലീഫ ഉമ്മാൻ ബിൻ അഫ്ഫാൻ വധിക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് അലി ഇബ്നു അബീ താലിബിനെ ഖലീഫയായി മുസ്ലിംകൾ ബൈഅത് ചെയ്തതിന് ശേഷമാണ് ഈ സംഘത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ഉണ്ടാകുന്നത്.

ഉമ്മാനോട് കൂടുതൽ അടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന സിറിയയിലെ ജനത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഘാതകരെ കണ്ടെത്തി ശിക്ഷിക്കുന്നത് വരെ അലിക്ക് ബൈഅത് ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഈ സംഘർഷം അപ്രതീക്ഷിതമായ ജമൽ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അതിനുശേഷം 'സിഫീൻ' എന്ന പ്രദേശത്ത് നടന്ന ചെറു യുദ്ധത്തിൽ അലിയുടെ സൈന്യം ശാമിലെ മുആവിയയുടെ സൈന്യത്തെ പരാജയത്തിന്റെ വക്കിലെത്തിച്ചു. പിന്നീട് വലിയൊരു രക്തചൊരിച്ചിൽ ദർശിച്ചപ്പോൾ ഇരു ക്യാമ്പുകൾക്കുമിടയിൽ ഒരു മധ്യസ്ഥതക്ക് അവരഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഖലീഫ അലിക്കും അത് സമ്മതമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു വിഭാഗമാളുകൾ, ഇരു ക്യാമ്പുകളിലേക്കും കടന്നു ചെന്നുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ വിധി പറയാൻ അവർക്കർഹതയില്ലെന്നും വിധിക്കാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനാണ് എന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ടു ക്യാമ്പുകൾക്കുമിടയിൽ നടത്തുന്ന മധ്യസ്ഥത 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് കൊണ്ടല്ലാത്ത വിധിയാണെ'ന്ന നിഗമനത്തിൽ സംഘം എത്തിച്ചേർന്നത് തെറ്റായ 'തഅ്വീൽ' മുഖേനയായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ അലിയെയും മുആവിയയെയും അവരോടു യോജിച്ച മുഴുവൻസ്വഹാബതിനെയും തക്ഫീർ ചെയ്തു അഥവാ കാഫിറാക്കി.

ഖവാരിജുകളുടെ പ്രത്യേകതകൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. വൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ അവർ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നു
2. തങ്ങളോട് വിയോജിക്കുന്ന ഏതൊരാളെയും അവർ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നു.

ഈ ബിദ്ഇയ് സാഫത്തോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെയവർ തക്ഫീർ ചെയ്യുമെന്ന് ഇമാം ശാഫിഇ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അഹ്ലുസുന്ന, അവരോട് വിയോജിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ പേരിൽ ആരെയും തക്ഫീർ ചെയ്യില്ല.

നിങ്ങൾ വിയോജിക്കുന്ന വിഷയം ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്ത് പോകുന്ന ഒന്നാണെങ്കിൽ മാത്രമെ അഹ്ലുസുന്ന തക്ഫീർ ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ഉദാഹരണത്തിന് മുഹമ്മദ് നബി അന്ത്യപ്രവാചകൻ അല്ല എന്നൊരാൾ അവകാശപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അഹ്ലുസുന്ന അയാളെ തക്ഫീർ ചെയ്യും.

3. അവർ ഭരണാധികാരിക്കെതിരെ കലാപം ഉണ്ടാക്കും. അതൊരു മുസ്ലിം ഭരണാധികാരിയാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ കാരണം അയാൾ ഒരു മുർതദ് ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യൽ

അനിവാര്യമാണ്.

ഖവാരിജുകളുടെ ആദ്യത്തെ ശാഖ 'ഉബയ്ദിയ്യ' എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അഹ്ലുന്നഹ്റുവാൻ, ഹറവിയീൻ എന്ന നാമങ്ങളും ഖവാരിജുകളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് പ്രത്യേകതകളും ഒരാളിൽ യോജിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ആരെയും. പണ്ഡിതന്മാർ ഖവാരിജ് എന്ന് വിളിക്കാറില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും പോയിന്റുകളാണ് പ്രധാനം. കാരണം അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഭരണാധികാരിക്കെതിരെ വിപ്ലവം നയിക്കാമെന്ന് ചില ക്ലാസ്സിക്കൽ പണ്ഡിതന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏറ്റവും പ്രബലമായ അഭിപ്രായം, ഒരു നേതാവെന്ന നിലയിൽ തന്റെ ഭാഗം നിറവേറ്റുന്നിടത്തോളം കാലം ഭരണാധിപനോടു യുദ്ധം ചെയ്യരുതെന്നാണ്. അവനൊരു മദ്യപാനിയാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരിയാണെങ്കിലും ശരി.!

അഹ്ലുസുന്നയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ വവാരിജുകൾ
അവിശ്വാസി (കുഹ്ഫാർ) കളാണോ?

ഇവരെ അവിശ്വാസികളായി
പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലയെന്നതാണ് പൊതു വിധി.
പണ്ഡിതന്മാർ ഇവരുടെ സംഘത്തെ തക്ഫീർ
ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ പോലും ഈ സംഘത്തിലെ ഓരോ
വ്യക്തിയെയും കാഫിർ എന്ന് മുദ്രകുത്തുന്നുവെന്ന്
അതിന്നർത്ഥമില്ല. സംഘത്തെയും വ്യക്തിയെയും സംബന്ധിച്ച
വിധികൾ വരും അധ്യായങ്ങളിൽ വരുന്നുണ്ട്. വവാരിജുകളോട്
യുദ്ധം ചെയ്തനാലാം ഖലീഫ അലി ഇബ്നു അബീതാലിബ്
അവരെ കാഫിറുകളായി കണക്കാക്കിയില്ല.

സ്വഹാബികൾ അവരെ വഴിപിഴച്ചവരെന്ന് മുദ്രയടിക്കുകയും
നരകത്തിലെ നായ്ക്കളെന്ന് വിളിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
നരകത്തിലെ നായ്ക്കളെന്ന് വിളിച്ചതുകൊണ്ട് അവർ
കാഫിറുകളാണെന്ന് അതിന്നർത്ഥമില്ല.

തന്റെ മാതാപിതാക്കളോട് മോശമായി പെരുമാറുന്നവൻ
നരകത്തിലാണ് എന്ന് പരാമർശിക്കുന്ന ഹദീസുകളുണ്ട്.
എന്നാൽ അതിന്നർത്ഥം അവർ ശാശ്വതമായി
നരകത്തിലാണെന്നല്ല, മറിച്ച് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു
നിശ്ചിത കാലം വരെ അതിൽ തുടരുമെന്നാണ്.

ഹദീമുകളിൽ പരാമർശിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആളുകളിൽ
കാഫിറുകൾ ഒഴികെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ

താക്കീതിന്റെയും അതു പോലെ തന്നെ അവന്റെ സ്വർഗീയ
വാഗ്ദാനത്തിന്റെയും ഗുണഭോക്താക്കളായിരിക്കും.
അതായത് അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കണമോ,

അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് അവരെ
ശിക്ഷിക്കണമോ എന്നതൊക്കെ അല്ലാഹു തീരുമാനിക്കുന്നു.

ഖവാരീജുകളെ മുസ്ലിംകളായി പരിഗണിക്കുന്നതിന്റെ
മറ്റൊരു തെളിവ്, നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാർ അവരുടെ
പണ്ഡിതരിൽ നിന്ന് ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതാണ്.
അവരിലെ ഏറ്റവും നീചരായ 'അസാരിഖ'യെന്ന
സംഘത്തിന്റെ നേതാവ് ഇംറാൻ ബിൻ ഹസൻ അതിനൊരു
ഉദാഹരണമാണ്. ഇമാം ബുഖാരി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും
ഹദീഥ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ അവിശ്വാസി (കുഫാർ) കളിൽ
പെട്ടവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉലമ ഒരിക്കലും അവരിൽ നിന്ന്
ഹദീഥ് ഉദ്ധരിക്കുമായിരുന്നില്ല.

എന്നിരുന്നാലും മുൻപ് പറഞ്ഞത് പോലെ ഇതൊരു
പൊതുവായ വിധിയാണ്. ചില ഖവാരീജുകൾ അവിശ്വാസികൾ
തന്നെയാണ്. ഖുർആനിലെ സൂറത്ത് യൂസുഫ് അധ്യായം
'പ്രണയ വർണ്ണനയാണെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് നിഷേധിച്ച
അക്കൂട്ടരിൽ ചിലർ അതിനുദാഹരമാണ്.

ഖവാരീജുകളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം, തങ്ങളെ
എതിർക്കുന്നവന്റെ രക്തവും ധനവും ആദരണീയതയും

അവർക്ക് അനുവദനീയ (حلال / ഹലാൽ) മാണ്.
അബ്ദുല്ലാഹിബിനു ഖബ്ബാബ് ബിൻ അറതിനെ ഖവാരിജുകൾ
തടഞ്ഞു നിർത്തിയ പ്രസിദ്ധമായൊരു സംഭവമുണ്ട്.
അദ്ദേഹത്തോട് അവർ അലിയെയും മുആവിയെയും
സംബന്ധിച്ച് നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.
സത്യസാക്ഷ്യമുച്ചരിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നുവെങ്കിലും
അദ്ദേഹത്തെ അവർ വധിക്കുകയും ഗർഭിണിയായ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ വയർ കുത്തിപിളർന്നു ഗർഭസ്ഥ
ശിശുവിനെ കൊന്നു കളയുകയും ചെയ്തു.

അലിയും ഖവാരിജുകളും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയ നഹ്റുവാൻ
യുദ്ധത്തിൽ പ്രവാചകൻ പരാമർശിച്ച വിധത്തിൽ കൈകളിൽ
രൂപവൈകൃതമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ അലി കണ്ടുമുട്ടി.
അത്തരക്കാരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്
പ്രതിഫലാർഹമാണെന്നും പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഉമവികളുടെ കാലത്ത് ഖലീഫ ഉമർ ഇബ്നു അബ്ദുൽ
അസീസ് ഇത്തരക്കാരുമായി ചർച്ചകളിലൂടെയും
സംവാദങ്ങളിലൂടെയുമാണ് ഇടപഴകിയത്. കാരണം അവർ
വളരെ ഉഗ്രസ്വഭാവമുള്ള പോരാളികളായിരുന്നതിനാൽ വലിയ
രക്തചൊരിച്ചിലുകൾ ഒഴിവാക്കാനാണ് അദ്ദേഹം
ആഗ്രഹിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനങ്ങൾ പലതും
വിജയിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ബിദ്അതിന്റെ കക്ഷികൾ ആദ്യമായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്ത
ഖവാരിജുകളെക്കുറിച്ച് പല ഹദീസുകളിലും വ്യക്തമായ
പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിലൊന്നും ബിദ്അതിന്റെ

കക്ഷികളിൽ ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടവർ ഇവരാണ് എന്ന സൂചനകളിപ്പില്ല.

നിരവധി പിഴച്ച കക്ഷികൾ സത്യമാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരെ വവാരിജ് എന്ന് മുദ്രകുത്തുകയും അതിനെ സാധൂകരിക്കാൻ ഈ ഹദീഥുകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. ചരിത്രത്തിലേക്ക് പോയാൽ തങ്ങളുടെ കാലത്തെ വ്യാജങ്ങൾക്കെതിരെ നിലകൊണ്ടതിന്റെ പേരിൽ ഇമാം അഹ്മദ് ഇബ്നു ഹമ്പൽ, ഇബ്നു തയ്മിയ്യ, ഇബ്നു ഖയ്യിം തുടങ്ങിയവരെ വവാരിജെന്ന് വിളിച്ചതായി നമുക്ക് കാണാം.

അതുപോലെ, നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലും സത്യമാർഗത്തിലുള്ള പലരും വവാരിജ് എന്ന് മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപ്രകാരം ഭരിക്കാത്ത ഭരണാധികാരി കാഫിറാണെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ വ്യക്തിയെ വവാരിജ് എന്ന് മുദ്രകുത്തുന്ന കൊട്ടാരം പണ്ഡിതന്മാർ അതിന് ഉദാഹരണമാണ്.